

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Πέμπτη. † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυή (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καὶ ἀσκητριῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν ἀνταδέλφων μαρτύρων· Συμεῶν στυλίτου († 459). Μελετίου ὀσίου (τυπικὸν 1ης Σεπτεμβρίου, §§ 1-3).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε»· κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου».

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α´ στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α´) καὶ τοῦ ὀσίου 6 (ἦτοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἰδιομέλων – παραλείποντες τὸ α´ – ἔτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα μόνον τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, ἀλλ´ εἰς τὴν α´ μετὰ τὸ κάθισμα «Ὁ καιροὺς καρποφόρους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα» (κείμενον μετὰ τὴν ς´ ᾠδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἶτα τὰ καθίσματα τῆς β´ στιχολ. ὡς ἀκριβῶς ἔχουν. Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν´ ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς οἱ κανόνες ἅπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ´ ᾠδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ

όσιου (ζήτηι αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ ψάλλονται τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν εἴδησιν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἑξῆς:

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,
ἤχος δ', «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπειρῷ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύ τε παντουργικῇ διασῶζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ὀυσθῆναι δυσχεροῦς, ὀρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κρᾶζοντες περιόδοις· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον Κύριε.

Καταβασίαι οἱ εἰρμῶι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ἵπομονῆς στυλὸς γέγονας» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς» (βλέπε ἀνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α΄ Τιμ. β΄ 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. α΄ ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ΄ 16-22). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλούια»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

2. Παρασκευή. Μάμαντος μάρτυρος (γ΄ αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ († 595).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιβ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ζ΄ 10-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ΄ ἑβδ. Ματθ. (Μρ. β΄ 18-22).

3. Σάββατον. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος († 302), Θεοκτίστου ὁσίου († 467). Χαρίτωνος μάρτυρος, Φοίβης διακόνου (α΄ αἰ.)· Πολυδώρου νεομάρτυρος († 1794)· ἀνακομιδῆ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ ἱ. λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως († 1920).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιβ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. α΄ 26-β΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ΄ ἔβδ. Μαθθ. (Μτθ. κ΄ 29-34).

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος († 251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης († 117) ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ ἁποστ. Φιλίππου· Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροῖα μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ Κουρουῦκλη τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1781). Ἦχος γ΄, ἑωθινὸν α΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Τῆς ποιμνης σου, θεόφρον*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρῶν σου*»· κοντάκιον «*Ἐν ἱερεῦσιν εὐσεβῶς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 4, καὶ ἐκ τοῦ τοῦ Μηναιίου ἀνά 3 προσόμοια τῶν ἁγίων, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «*Βάσιμον κρηπίδα*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «*Βήματι τυράννου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου*» (Παρακλ., ἦχος πλ. β΄, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀποστιχα).

Ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Δόξα, «*Τοῦ προφήτου σου Μωυσέως*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπερένδοξα*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «*Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ΄ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (α΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρωμῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ α΄ ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α΄ ἔωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς», Καὶ νῦν, «Ἵπερευλογημένην». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§ 64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω», «Καὶ τρόπων μέτοχος», «Τοῦ προφήτου σου Μωυσέως», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιβ΄ ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην» (Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ΄ Ματθ., «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν» (Μτθ. ιθ΄ 16-26).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

5. Δευτέρα. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§ 1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. η΄ 7-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ΄ 6-12).

6. Τρίτη. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν γίνε-

ται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος: τοῦ ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμ., «*Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος*» (Ἐβρ. β' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὁ ἀκούων ὑμῶν*» (Λκ. ι' 16-21)· «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους*».

7. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σφῶζοντος μάρτυρος († 304).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κοντάκιον προεόρτιον «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 5-ι' 7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἔβδ. Μαθ. (Μαθ. γ' 20-27).

8. Πέμπτη. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (τυπικὸν 8^{ος} Σεπτεμβρ., §§ 4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐκ τῆς ῥίψεως Ἰεσσαί*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος*».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἷς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν, δυνάμει...*»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολ. κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*». Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοή «*Πύλην ἀδιόδευτον*» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσωδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ᾠδῆ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «*ὑπεραγία Θεοτόκε*» καὶ ἐν τέλει «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*». Μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον α΄

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὐρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

᾿Ωδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτὴν. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἦγάσε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς σου...»

Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτικίον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «*Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν*» (Φίλιπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

- 9. Παρασκευή.** Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμ-προσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§ 52-63). Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Σεπτ. 23 (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 1-9).

- 10. Σάββατον πρὸ τῆς ὑψώσεως.** Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων († 305-311).

Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– Σαβ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζητεῖ Σαβ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ., «*Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις*» (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ὃ ζητεῖ Σαβ. ζ' ἔβδ. Ματθ., «*Ὁ φιλῶν πατέρα*» (Μτθ. ι' 37-ια' 1).

- 11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.** Θεοδώρας ὁσίας († 491). Εὐφροσύνου (θ' αἰ.) τοῦ μαγείρου, Εὐανθίας μάρτυρος. Ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα Ἀρκαδίας. Ἦχος δ', ἑωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*»· κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρά ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα*» κ.λπ. (ζήτησι εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς 11ης τοῦ μηνός) εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν εὐσήμεω ἡμέρα*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «*Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι*» (ζήτησι εἰς τὴν 11ην τοῦ μηνός ὡς δοξαστικὸν τῶν ἑσπεριῶν).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικία «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεθέορτον μεσῳδίων κάθισμα «*Ἰούδα, μεγαλύνθητι*» (μεσῳδίων τῆς 11^{ης} τοῦ μηνός)· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», καὶ τὸ μεθέορτον «*Ἐκ τῆς ἀκάρπου σήμερον*» (11 Σεπτ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρά ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α')

σον, θύγατερ, και ἴδε και κλίνον τὸ οὔς σου και ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου και τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου», β΄) «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τὸ β΄ ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β΄ μετ' ἑφθυμίου «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς» [ἢ τὰ τυπικὰ και οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 και 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» και τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ και Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζητεῖ Κυρ. κβ' ἐπιστ., «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα» (Γαλ. ς' 11-18)· Εὐαγγέλιον Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ἰω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», και τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

12. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος († 313)· Κουρνούτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἰκονίου († γ' αἰ.)· Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον τὴν α' ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν κάτωθι διαφορῶν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «Μακάριος ἀνήρ», τὰ ἀναγνώσματα και τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά.

Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ και τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσῶδιον κάθισμα «Ἡ παρθένος Μαριάμ»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς και τὸ συναξάριον τῆς 12^{ης} Σεπτεμβρίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» καὶ κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 10-19)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, ὃ ζῆτει Δευτ. ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ια' 47-54). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἀλλότριον τῶν μητέρων»*. Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

- 13. Τρίτη.** Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορηλίου ἑκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἱεροθέου ὀσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας († 1745).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαίνιων, Σεπτ. 13, «*Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι*» (Ἐβρ. γ' 1-4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουν. 29, «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας*» (Μτθ. ις' 13-19). «*Ἄξιον ἐστὶ*». Κοινωνικὸν «*Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ἀλληλούια*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

- 14. Τετάρτη. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.** Μνήμη τῆς ς' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν*», Δόξα, «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*»· κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*».

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ ψάλλεται ἅπασα ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ὡς ἐξῆς· «*Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ*» καὶ «*Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*». Τὸ ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» ἐκ τρίτου εἶς τε τὸν ἔσπερινὸν καὶ τὸ «*Θεὸς Κύριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμί-*

ου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίας τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*· ἢ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «*Μυστικός εἶ, Θεοτόκε*», «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἧχον δ' (ἄγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ «*Ἅγιος ὁ Θεός*», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τράπεζης ἰστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημιμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρὸν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφείς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν «*Ἅγιος ὁ Θεός*» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιμάτων θυμιώντων τὸν τίμιον Σταυρὸν.

Α' ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρεῖς ἠτρεπισμένον τετραπόδιον ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «*Σοφία ὀρθοί*», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χειρᾶς μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι

ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράψαν.

Δ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράψαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθόδοξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράψαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυριῶς ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν

ἀνά μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «*Δεῦτε, πιστοὶ*» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλουία*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθεὶς*». Ἀντὶ τρισαγίου, «*Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «*Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ*» (Α' Κορ. α' 18-24)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς*» (Ἰω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* «*Μυστικός εἶ, Θεοτόκε*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἄλληλουία*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. *Ἐν τῇ τραπέζῃ ηστεία.*

2. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ τῆς ἑορτῆς. Ἐπίσης εἰς τὴν λειτουργίαν ἄχρι τῆς 20^{ῆς} τοῦ μηνὸς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς*» καὶ κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ*».

15. Πέμπτη. Νικητὰ μεγαλομάρτυρος († 372). Φιλοθέου ὁσίου (ι' αἰ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεῶν Θεσσαλονίκης († 1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κρητός († 1811).

Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§ 52-63). Ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς σήμερον γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκειμένον «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ*», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· ἀπολυτίκια «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*», Δόξα,

Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μο. ε' 1-20).

16. Παρασκευή. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου († 304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμεροτάσιμος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἢ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 6-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μο. ε' 22-24, 35-ς' 1).

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἴσοδος], εἰς τὸν ὄρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἴνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῆ δοξολογία μεγάλη, ὅποτε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

17. Σάββατον μετὰ τὴν ὕψωσιν. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων († 137).

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου· δὲν γίνεταί εἴσοδος.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναιίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· σιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου*». Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια [καὶ τοὺς ψαλοὺς τῶν αἰνῶν], «*Σοὶ δόξα πρόπει*», ἢ (μικρὰ) δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθεῖς*». Ἀπόστολος: Σαβ. μετὰ τὴν ὕψωσιν, Σαβ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ., «*Βλέπετε τὴν κλησινύμων*» (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγ-

γέλιον: ὁμοίως, Παρ. δ' ἔβδ. Ἰωάν., «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσατέ με» (Ἰω. η' 21-30). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱερούς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιατέρας αὐτῆς φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρων.

Ἀπολυτίκιον· ἦχος πλ. α' . Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν ταῖς μάρτυσι λάμπεις Σοφία ἔνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης περικοσμεῖσαι λαμπροῖς· δι' ὃ ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε, ὅτι θυγάτρια σεμνὰ τῷ μαρτυρίῳ ὀδηγεῖς, Ἀγάπην Πίστιν Ἐλπίδα· μεθ' ὧν μὴ παύσῃ προεσβέειν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἰ.). Ἦχος πλ. α' , ἔωθινὸν γ' .

Εἰς τὴν θ' . Ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου»· κοινάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 6 καὶ μεθέορτα 3 «Τὸ ἀνυψούμενον ξύλον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, μεθέορτον «Τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» (18 Σεπτ.), Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἦχου «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη» (18 Σεπτ.)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἦχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἦχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.)· ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ μεσώδιον κἀθισμα τῆς ἑορτῆς «*Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρὶν*» (14 Σεπτ. μετὰ τὴν γ' ὥδῆν)· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*», τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγγήγερται*», καὶ τῆς ἑορτῆς «*Σταυρὸς ὁ φύλαξ*» (βλέπε 14 Σεπτ.).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.) προσόμοια 3 «*Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «*Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί*», β') «*Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*», Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «*Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφωμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθείς*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψωσιν, ζῆτει Κυρ. κα' ἐπιστολῶν, «*Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος*» (Γαλ. β' 16-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζῆτει Κυρ. γ' νηστ., «*Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν*» (Ματ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

19. Δευτέρα. Τροφίμου, Σαββατίου και Δορυμέδοντος μαρτύρων († 276).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β´ 11-16)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ´ 19-22).

20. Τρίτη. † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος και τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 118). Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος († 1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων και ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιε´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β´ 21-γ´ 7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης α´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ´ 23-δ´ 1).

21. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 130)· Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς».

Εἵδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22^α μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα και τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά.

Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος και τὸ κάθισμα αὐτοῦ, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, και ἡ μετὰ τὴν δοξολογίαν τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 21^{ης} τοῦ μηνός. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὄρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον και κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιε´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ´ 15-22)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τετ. α´ ἐβδ.

Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15). Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19^{ης} Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 7^{ης} Νοεμβρίου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία»· ἐὰν τυχὸν ἐορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὄρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

22. Πέμπτη. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης († 117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ († 320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 1-32. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

23. Παρασκευή. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίπτης καὶ Πολυξένης ὁσίων († 109), Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου († 1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτσης († 1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπόρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Υγρὰν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ»· καταβασίαι οἱ εἰρμὸι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Σεπτ. 23, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Σάββατον. Θέκλης μεγαλομάρτυρος, Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωπίσης» ἐν Κυθήροις. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαίτερα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 31-44). Ἀπόστολος: τῆς μεγαλομάρτυρος, λγ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Σαβ. α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 31-36).

Ειδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ' ἔβδ. (Μτθ. κε' 1-13).

2. Ἐὰν ὑπάρχη ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσεως, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμπάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ προηγείται ταύτης, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγιγνώσκεται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσεως ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασίων τοὺς εἰρημοὺς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ», Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8^{ης} Σεπτ. (Φιλίπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσεως. Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμοισι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα».

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' (Α' ΛΟΥΚΑ). Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἰ.). Ἦχος πλ. β', ἔωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἐὰν ἐψάλῃ χθὲς ἡ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσεως, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Θεοτόκου· ἄλλως τὰ τῆς ἁγίας.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὸ καθαρὸν τῆς ἀγγελίας σου», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδός, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ τὴν εὐλογημένην»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ α' τοῦ Μηναιίου. Ἀπὸ γ' ὤδης, τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναιίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἀφ' ᾧ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», τῆς ἀγίας «Τὸν ἄρχοντα διελαθες» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Θρόνοι καὶ κυριότητες».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§ 64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτούς φῶς λάμπαι» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον Κυρ. α' Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» (Λκ. ε' 1-11).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 26. Δευτέρα.** † Ἡ μετὰστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας (26.9.64) καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὄρθρου –ἐκ τῶν βημοθύρων– τὸ ια' ἑωθινὸν «Ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναιίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε Χριστῶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ἀποστολικά· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτ., «Θεὸν οὐδεὶς πάποτε τεθέεται» (Α' Ἰω. δ' 12-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῶ» (Ἰω. ι' 25-27, κα' 24-25). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

- 27. Τρίτη.** Καλλιστράτου μάρτυρος († 304)· Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος († 1764).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

- 28. Τετάρτη.** Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ († 350). Βαρουχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ς' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

- 29. Πέμπτη.** Κυριακοῦ ὁσίου († 556). Πετρωνίας μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 12-19).

- 30. Παρασκευή.** Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φατιστοῦ († 335). Ῥιψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 17-23).